

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi L.R. i J.R.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn. I ACz 337/26,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 10 czerwca 2026 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego na rzecz skarżącego kwotę 200 (dwieście) złotych uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Adwokat A.N. (dalej: „skarżący”), pismem zatytułowanym „skarga na przewlekłość postępowania”, które wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w Krakowie 30 kwietnia 2026 r. złożył skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie, I ACz 337/26.

Skarżący wniósł „o stwierdzenie przewlekłości postępowania oraz zasądzenie od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd Okręgowy uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz nie mniej niż 6.000 zł tytułem przewlekłości postępowania”. Ponadto wniósł „o zasądzenie na rzecz strony

skarżącej kosztów postępowania oraz kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu skargowym tytułem ustanowienia pełnomocnika z wyboru”.

Jednocześnie adwokat A.N. nie wskazał w treści pisma, czy i którą stronę zastępuje ani nie wyjaśnił dlaczego kieruje pismo do Sądu Najwyższego Izby Cywilnej za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w Krakowie, jednocześnie żądając zasądzenia kwoty przez Sąd Okręgowy.

Wskazane fundamentalne braki w piśmie adw. A.N. pozostają jednak bez znaczenia w świetle podniesionego przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie zarzutu niedopuszczalności tej skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), w art. 2 ust. 1 pozwala w toku postępowania wnieść ten środek zaskarżenia podmiotom określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość. Podmioty te zostały określone poprzez koniunktywne wskazanie rodzaju postępowania, w toku trwania którego można wnieść tę skargę, oraz roli, jaką w tymże postępowaniu odgrywa uprawniony.

2. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy” nie zaś postępowanie incydentalne (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 10 lipca 2019 r., I NSP 63/19; 9 lipca 2024 r., I NSP 134/24). „Sprawą” w postępowaniu sądowym jest oskarżenie w sprawie karnej, pozew w postępowaniu cywilnym procesowym, wniosek w postępowaniu nieprocesowym itd., w którym ma zapaść orzeczenie o prawach osoby wszczynającej postępowanie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 marca 2018 r., III SPP 10/18; 19 grudnia 2023 r., I NSP 274/23).

Do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania nie są w związku z tym uprawnieni uczestnicy postępowania incydentalnego, pozostaje ono bowiem poza głównym nurtem postępowania w przedmiocie odpowiadającym przytoczonemu pojęciu „sprawy” (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 września 2021 r., I NSP 130/21).

3. Tymczasem niniejsza skarga na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki nie dotyczy postępowania co do istoty sprawy wymienionego w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość, ale postępowania incydentalnego, którego uczestnik nie jest podmiotem uprawnionym w rozumieniu art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość. Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość zobligowany był odrzucić tę skargę, co też uczynił w pkt. 1 postanowienia.

W pkt. 2 orzeczenia Sąd Najwyższy orzekł o zwrocie na rzecz skarżącego kwoty 200 zł uiszczonej przez niego tytułem opłaty od skargi na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość.

Aleksander Stępkowski

[K.O.]

[a.ł]